

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Amalphanensi Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

ventes, ipsum ab officio & beneficio sublato appellationis obstaculo deponatis. Alios autem Canonicos Ecclesie predictae tamdiu nuntietis accensis candelis & pulsatis campanis per civitatem & diocesim Placentinam excommunicationis sententiae subjacere, quam omnibus diebus dominicis & festivis praecipimus solemniter innovari, & sic excommunicatos precipiatis ab omnibus arctius evitari donec singuli praestiterint corporaliter juramentum quod Clericum ipsum in Canonicum & fratrem admittant, fraternaque benignitate pertractent, stallum in choro sibi, locum in Capitulo & refectorio assignantes, & ei praebendam suam non subtrahant, de contemptu cum literis vestris procuratores ad nostram praesentiam curaverint destinare. Quae vero de praebendae fructibus, postquam de ea fuit auctoritate apostolica investitus, saepedicto Clerico sunt subtracta, & moderatas expensas quas eum propter hoc veniendo ad sedem apostolicam, morando & redeundo, fecisse constiterit, ipsi faciatis sine diminutione restitui, & de illatis damnis & injuriis irrogatis satisfieri competenter, contradictores monitione praemissa per censuram ecclesiasticam appellatione postposita compescentes. Illos autem quos vobis constiterit in praedictum Clericum servientem ipsius manus temerarias injecisse, tamdiu appellatione remota excommunicatos publice nuntietis & faciatis ab omnibus arctius evitari donec passio injuriam satisfecerint & cum vestrarum testimonio literarum ad sedem accesserint apostolicam absolvendi. Quod si nec sic ab inobedientiae vitio, quod secundum prophetam idolatriae comparatur, poterunt coerceri, ne tantum malum praesumptoribus transeat in exemplum, & per hoc sedis apostolicae auctoritas contemnatur, vos post mensem Clericorum tam civitatis quam dioecesis Placentinae generale consilium convocetis, in quo praeter praemissa, quae volumus & jubemus solemniter publicari, denuntietis auctoritate nostra statutum quod nos Ecclesiae S. Antonini Canonicos universos rebelles & contumaces decernimus ad nullam ecclesiasticam dignitatem nullumque posse de cetero ecclesiasticum beneficium promoveri, sed omnem vocationem, nominationem, seu electionem, sive institutionem faciendam de ipsis censemus irritam & inanem, ut quia praedictum T. Clericum ad unum beneficium ecclesiasticum propter mandatum nostrum reci-

pere contempserunt, ipsi de cetero justo iudicio secundum mandatum nostrum ad nullum ecclesiasticum beneficium admittantur. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Qui tamen in hujus executione mandati negligens apparuerit aut remissus, indignationem nostram se noverit incursum. Qui vero diligens fuerit & obediens, nostram se noverit gratiam uberius promereri. Datum apud monasterium Sublacense V. Idus Augusti.

In eundem serè modum Consulibus & universo populo Placentin. usque admittantur. Ideoque universitatem vestram rogamus, monemus, & per apostolica scripta mandamus quatenus saepedictos Canonicos sancti Antonini sicut excommunicatos usque ad satisfactionem condignam arctius evitantes, eundem T. Clericum ob reverentiam beati Petri & nostram taliter manutenere ac in sua justitia confovere curetis quod nos habere gratum possimus & devotionem vestram merito commendare. Datum ut supra.

*A M A L P H I T A N E N S I
Archiepiscopo.*

Sicut ex literis tuis nobis praesentatis accepimus, cum juxta mandatum nostrum proventus regios velles colligere in ductu Amalphiae & ad opus regium conservare, & quaesisses primo rationem villicationis eorum qui jam duobus annis bajulationem ducatus in terra & in mari habuisse noscuntur, cujus proventus sexcentarum unciarum auri numerum, ut proponitur, jam excedit, Sergius Scrofa, qui de bajulatione maris & justitiarum, quam haecenus habuit, trecentas uncias solvere regiae duanae tenetur, non solum tibi rationem reddere non curavit, immo ausu temerario publice non metuit acclamare nos in regno ordinare aliquid non debere, propter quod ipse non tenebatur nostris jussionibus obedire nec ad mandatum nostrum de bajulatione alicui respondere. Nolentes itaque quod profectus & regni commodum alicujus interveniente malitia retardetur, fraternitati tuae praesentium auctoritate mandamus firmiterque praecipimus quatenus praedictum Sergium & alios ducatus Amalphiae, ut tibi de proventus regis omni postposita dilatione respondeant, temporaliter & spiritualiter appellatione remota compellas. Nos enim damus eis nostris literis distinctius in praecipis ut tibi de proventus regis & bajulationibus & aliis quae ad administra-

*Epist. 74.
De rebus regni
Siciliae.*

tionem ducatus pertinent vice nostra respondeant & tuæ penitus ordinationi intendant. Præterea quia, sicut ex literis tuis & dilectorum filiorum Amalphitanorum atque Scalensium nostro est apostolati referatum, quidam proventus regios pignori detinent obligatos, alij per privilegium sibi dicunt fore concessos, volumus & mandamus ut cum nos consuetudinum regni plenam notitiam minimè habeamus, & nullos velimus in sua ratione gravare, & cum dilectis filiis Magistris Camerariis Apuliæ & Terræ Laboris vel cum eorū aliquo inquiras diligentius veritatem, & quod statuendum videritis, auctoritate nostra sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo secundum approbatam regni consuetudinem statuatis, ita quod, prout non convenit, alicujus justitiæ non lædatur. Ad hæc, quoniam, sicut audivimus, quidam ducatus Amalphitiæ à perfido Marcualeo Regis & Ecclesiæ inimico, maledicto & excommunicato à nobis, sub nomine regio literas receperunt, & quantum in eis est, aliorum fidelitatem nituntur suggestione pessima maculare, nec metuunt se fateri sequaces ipsius, præsentium tibi auctoritate mandamus firmiterque præcipimus quatenus illos quos hujusmodi macula resperfos inveneris, usque ad dignam satisfactionem & vinculo excommunicationis adstringas, & temporaliter etiam præsumptionem eorum debita severitate castiges.

*R A I N. C A N O N I C O
Fereniati.*

Querelam venerabilis fratris nostri B. Fereniatis Episcopi recepimus continentem quod tu, eo non consentiente, immo contra prohibitionem ipsius, post appellationem ad nos interpositam, Ecclesiam sancti Silvestri, quæ in tua dicitur possessione fundata, sibi que diocesana est lege subjecta, cui lapidem dederat benedictum, B. & I. monachis Casamarij præsumpsisti ad opus monasterij assignare. Nos autem monachos ipsos ad nostram præsentiam accedentes super iis corripimus sicut decuit, & quod per eos factum fuerat decrevimus irritum & inane. Ne autem alij exemplo tui ejusmodi præsumant de cetero attentare, per apostolica tibi scripta mandamus quatenus infra quinque dies post receptionem præsentium nostro te conspectui repræsentes, nobis super tanto contemptu, si poteris, respondensurus.

*P R I O R I E T F R A T R I B V S
juxta specum beati Benedicti regularem
vitam servantibus.*

Accedentes causa devotionis ad locum quem beatus Benedictus suæ conversionibus primordio consecravit, & inveniendes vos ibi secundum institutionem ipsius laudabiliter Domino famulari, ne pro temporalis sustentationis defectu spiritualis observantiæ disciplina torperet, apostolicum vobis subsidium duximus impendendum, sperantes quod idem beatissimus Benedictus nostræ devotionis affectum suis meritis & precibus apud piissimum patrem & justissimum judicem commendabit. Vestris itaque cupientes necessitatibus providere, sex libras usualis monete vobis & successoribus vestris de camera beati Petri singulis annis percipiendas concedimus donec in aliquo certo loco vobis fuerint utiliter assignatæ, statuentes ut ea quæ ad sustentationem vestram consuevistis percipere de monasterio Sublacensi, vobis & successoribus vestris nullatenus subtrahantur. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ concessionis & constitutionis infringere &c. Datum apud monasterium Sublacense Kalendis Septembris.

*Epist. 76.
Eis concedit
annuatim sex
libras usualis
monete.*

*Vide Bullarium
Casin. 10.
2. G. 22 p. 7*

O R C H A D E N S I E P I S C O P O.

EX literis tuæ fraternitatis accepimus quod Lombard laicus lator præsentium cum Comite suo Catensiam in expeditione perrexit: ubi castello ab exercitu Comitum expugnato, & interfectis fere omnibus qui erant in ipso, captus est Episcopus Catensiam, cujus ut linguam abscideret à quibusdam, ut dicit, de exercitu Comitum est coactus. Quia verò gravis est & grandis excessus, nos ei secundum formam Ecclesiæ absoluto talem & ad satisfactionem suam & ad terrorem aliorum injunximus penitentiam, ut cum festinatione revertens in patriam, discalceatus & nudus præter brachias & laneum vestimentum curtum & sine manicis, lingua subtili funiculo religata & paulisper extracta, ut promineat extra labia, summitatibus ejusdem funiculi nexis in collo, cum virgis in manu, quindecim diebus continuis per terram suam, unde ipse est oriundus, & terram illam unde erat Episcopus mutilatus, & circumpositam regionem, videntibus universis, manifestè procedat, veniensque ad ingressum Ecclesiæ, sed nequaquam ingrediens, prostratum in terram

*Epist. 77.
De Episcopo
Catensiam, cui
lingua abscisa
fuerat.
Oder. Raynald.
ad an. 1102.
§. 10.*

*Epist. 75.
Ecclesiæ tradi
non possunt
monasteriis sine
licentia
proprij Episcopi.*